

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบจากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์นั้น มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๙๘ ชุด เป็นของ
 ครูผู้สอนวิชากระบี่กระบอง ๕๕ ชุด นักเรียนที่เรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว จำนวน
 ๓๒๓ ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ของครูผู้สอนวิชากระบี่กระบอง

	รายการ	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๖๙.๒๙
	หญิง	๓๐.๗๑
อายุ	๒๑ - ๒๙	๙๔.๕๔
	๓๐ - ๓๙	๒๓.๖๔
	๔๐ - ๔๙	๑.๘๒
	๕๐ ปี	-
วุฒิการศึกษา	อนุปริญญา	๙.๐๙
	ปริญญาตรี	๙๖.๓๖
	สูงกว่าปริญญาตรี	๑๔.๕๕

จากตารางที่ ๑ แสดงว่าครูผู้สอนวิชากระบี่กระบองเป็นชายมากกว่าหญิง
 คือเป็นชายร้อยละ ๖๓.๖๓ หญิงร้อยละ ๓๖.๓๗ ครูผู้สอนกระบี่กระบองมีอายุระหว่าง
 ๒๑ - ๒๙ ปี ร้อยละ ๓๔.๕๕ มีอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๙ ปี ร้อยละ ๒๓.๖๔ มีอายุ
 ระหว่าง ๔๐ - ๔๙ ปี ร้อยละ ๑.๘๖ ส่วนระดับการศึกษาของครูผู้สอนวิชากระบี่
 กระบองส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรีเป็นจำนวนร้อยละ ๗๖.๓๖ สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ
 ๑๔.๕๕ และน้อยสุดคือแก่นุปริญญา ร้อยละ ๙.๐๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ จำนวนปีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีของ เกรดเฉลี่ยของวิชากระบี่กระบองที่
 กระบองที่ได้รับจากการศึกษาในสถาบัน และจำนวนปีที่สอนวิชากระบี่
 กระบองของครูผู้สอนวิชากระบี่กระบอง

รายการ	ร้อยละ
จำนวนปีที่สอนวิชากระบี่กระบอง	
ต่ำกว่า ๕ ปี	๘๕.๔๕
๕ - ๑๐ ปี	๑๐.๐๘
๑๐ ปีขึ้นไป	๓.๕๖
เกรดเฉลี่ยของวิชากระบี่กระบองที่ได้รับ	
A	๒๐
B	๓๒.๘๓
C	๒๗.๒๗
จำไม่ได้	๒๐
จำนวนปีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีของ	
ต่ำกว่า ๕ ปี	๖๓.๖๔
๕ - ๑๐ ปี	๒๗.๒๗
๑๐ ปีขึ้นไป	๙.๐๘

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าค่านประสมการณ์การสอนวิชากระบี่กระบองส่วนใหญ่มีประสมการณ์การสอนต่ำกว่า ๕ ปี เป็นจำนวนร้อยละ ๘๕.๔๕ ประสมการณ์การสอน ๕ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๑๐.๐๘ และน้อยที่สุดมีประสมการณ์การสอน ๑๐ ปีขึ้นไป จำนวนร้อยละ ๓.๕๖ เกรดเฉลี่ยวิชากระบี่กระบองของครูผู้สอนได้รับขณะอยู่ในสถาบัน

ส่วนใหญ่ได้เกรด B เป็นจำนวนร้อยละ ๓๖.๗๓ ได้เกรด A จำนวนร้อยละ ๒๗.๒๗ น้อยที่สุดคือได้เกรด C เป็นจำนวนร้อยละ ๒๐ และจำเกรดไม่ไคร้อยละ ๒๐ ส่วนจำนวนปีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีของมาแล้ว ส่วนใหญ่ต่ำกว่า ๕ ปี จำนวนร้อยละ ๖๓.๖๔ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีของมาแล้ว ๕ - ๑๐ ปี จำนวนร้อยละ ๒๗.๒๗ และน้อยที่สุดคือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีของมาแล้ว ๑๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ ๙.๐๙

ตารางที่ ๓ เหตุผลที่ตองสอนวิชากระบี่กระบอง การศึกษาวิชากระบี่กระบองเพิ่มเติม การแสดงในงานเทศกาลหรือการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบอง ของครูผู้สอนวิชากระบี่กระบอง

รายการ	ร้อยละ
เหตุผลที่ตองสอนวิชากระบี่กระบอง	
- ถูกบังคับให้สอน	๙.๐๙
- ครูคนอื่นในโรงเรียนสอนไม่ได้	๑๔.๕๕
- สอนด้วยความสมัครใจ	๖๓.๖๔
การศึกษาวิชากระบี่กระบองเพิ่มเติม	
เคย	๕๔.๕๕
ไม่เคย	๔๕.๔๕
การแสดงในงานเทศกาลหรือการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบอง	
เคย	๕๖.๓๖
ไม่เคย	๔๓.๖๔

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า เหตุผลที่ครูผู้สอนต้องสอนวิชากระบี่กระบอง ส่วนใหญ่สอนด้วยความสมัครใจ จำนวนร้อยละ ๖๓.๖๔ ครูอื่นในโรงเรียนสอนไม่ได้ จำนวนร้อยละ ๑๔.๕๕ และจำนวนน้อยที่สุดคือถูกบังคับให้สอน จำนวนร้อยละ ๙.๐๙ ส่วนการศึกษาวិชากระบี่กระบองเพิ่มเติมในส่วนใหญ่เคยศึกษาเพิ่มเติมจำนวนร้อยละ ๕๕.๕๕ และไม่เคยศึกษาเพิ่มเติมจำนวนร้อยละ ๔๔.๔๕ ส่วนการแสดงในงานเทศกาลหรือการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองนั้น ส่วนใหญ่เคยแสดงหรือแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองจำนวนร้อยละ ๕๖.๓๖ และไม่เคยแสดงในงานเทศกาล หรือการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองเป็นจำนวนร้อยละ ๔๓.๖๔

ตารางที่ ๔ เพศ อายุ ที่ได้รับของนักเรียนที่เรียนวิชากระบี่กระบอง

รายการ	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	๕๓.๕๕
หญิง	๔๖.๔๖
อายุ	
๑๓ ปี	๒๖
๑๔ ปี	๒๔.๓๓
๑๕ ปี	๕๑.๐๘
๑๖ ปี	๑๖.๑๐

จากตารางที่ ๔ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ ๕๓.๕๕ และเป็นหญิงร้อยละ ๔๖.๔๖ ส่วนใหญ่มีอายุ ๑๕ ปี จำนวน ๕๑.๐๘ อายุ ๑๓ ปี จำนวนร้อยละ ๒๖ อายุ ๑๔ ปีจำนวนร้อยละ ๒๔.๓๓ และน้อยที่สุดคือ อายุ ๑๖ ปี จำนวนร้อยละ ๑๖.๑๐

ตารางที่ ๕ เกรตการ เรียนวิชากระปี่กระของ ความสนับสนุนของผู้ปกครอง
 วิชาศิลปะป้องกันตัวที่เริ่มเพิ่ม การศึกษาวิชากระปี่กระของ
 เพิ่มเติมของนักเรียนที่เรียนวิชากระปี่กระของมาแล้ว

รายการ	ร้อยละ
เกรตการ เรียนวิชากระปี่กระของที่นักเรียนได้รับ	
A	๓๕.๖๐
B	๔๖.๓๒
C	๑๖.๐๘
ไม่ตอบ	๙.๖๐
ความสนับสนุนของผู้ปกครองในการที่นักเรียนได้เรียนวิชากระปี่กระของ	
สนับสนุนอย่างคิ	๒๖.๐๑
ไม่สนับสนุน	๖.๑๙
ทานวางคนเฉย ๆ	๖๘.๑๑
ไม่ตอบ	๑.๘๖
วิชาศิลปะป้องกันตัวที่เคยเรียนเพิ่มเติม	
ยูโด	๙.๖๙
มวยไทย	๖๙.๑๐
คาราเต	๖.๑๙
ไอคิโด	๙.๐๒
ไม่เคยเรียนเพิ่ม	๕๕.๘๒
การศึกษาวิชากระปี่กระของเพิ่มเติม	
เคย	๑๙.๕๐
ไม่เคย	๘๐.๑๘

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า นักเรียนได้เกรดวิชากระบี่กระบองส่วนใหญ่ ได้เกรด B เป็นจำนวนร้อยละ ๔๒.๓๒ ได้เกรด A เป็นจำนวนร้อยละ ๒๕.๖๐ และ จำนวนน้อยที่สุดได้เกรด C จำนวน ๑๒.๐๘ และไม่ได้ออกเป็นจำนวนร้อยละ ๘.๖๐ ส่วนความสนับสนุนของผู้ปกครองในการเรียนวิชากระบี่กระบองนั้น ส่วนใหญ่ผู้ปกครอง จะวางตนเฉย ๆ ร้อยละ ๒๘.๑๑ สนับสนุนอย่างเต็มที่ ๒๖.๐๑ ไม่สนับสนุน ๒.๑๘ และไม่ ตอบ ๑.๘๖ ส่วนวิชาศิลปะป้องกันตัวอื่น ๆ ที่เคยเรียนเพิ่มเติมนั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้ เรียนเพิ่มร้อยละ ๕๕.๔๒ เรียนมวยไทยเป็นจำนวนร้อยละ ๒๘.๑๐ เรียนยูโดจำนวน ร้อยละ ๘.๒๘ เรียนไอคิโดจำนวนร้อยละ ๔.๐๒ เรียนคาราเต้จำนวน ๒.๑๘ ส่วน การศึกษาวิชากระบี่กระบองเพิ่มเติม ส่วนใหญ่ไม่เคยศึกษาวิชากระบี่กระบองเพิ่มเติม เป็นจำนวนร้อยละ ๘๐.๑๘ และเคยศึกษาเพิ่มเติมเป็นจำนวนร้อยละ ๑๙.๕๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ ความสนใจวิชากระบี่กระบองมาก่อน ไม่ว่านักเรียนชอบ การเรียนไม่ว่านักเรียนไม่คิด ความสามารถแสดงกระบี่กระบองได้โดยตลอด ของนักเรียนที่เรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว

รายการ	ร้อยละ
ความสนใจวิชากระบี่กระบองมาก่อนเรียน	
ชอบมาก่อนเรียน	๕๖.๕๗
ไม่ชอบมาก่อนเรียน	๔๓.๐๓
ไม่ว่านักเรียนชอบ	
ไม่ว่านักเรียนที่ ๕	๒๗.๕๕
ไม่ว่านักเรียนที่ ๖	๒๗.๔๔
ไม่ว่านักเรียนที่ ๗	๒๑.๕๘
อื่น ๆ	๒๐.๕๓
การเรียนไม่ว่านักเรียนไม่คิด	
ชอบเรียนไม่ว่านักเรียนมากกว่า	๖๐.๕๓
ชอบเรียนไม่คิดมากกว่า	๕๑.๓๕
ไม่ชอบทั้งสอง	๕.๘๘
ชอบทั้งสอง	๒๑.๖๗
ความสามารถแสดงกระบี่กระบองได้โดยตลอด (ชั้นพรหม เดินแม่ลง ย่างสามชুম และที่ลูกไม้ต่าง ๆ จนจบ)	
ได้	๔๐.๘๗
ไม่ได้	๕๙.๑๓

จากตารางที่ ๖ แสดงว่านักเรียนมีความสนใจวิชากระบี่กระบองมาก่อน เป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๘๘ และไม่สนใจวิชากระบี่กระบองมาก่อนมีจำนวน ร้อยละ ๔๓.๑๓ ส่วนใหญ่นักเรียนชอบไม้รำที่ ๕ เป็นจำนวนร้อยละ ๒๙.๕๕ ไม้รำ ที่ ๖ เป็นจำนวนร้อยละ ๒๙.๔๔ ไม้รำที่ ๙ จำนวนร้อยละ ๒๑.๘๘ ไม้รำอื่น ๆ จำนวน ๑๖.๔๓ ส่วนการเรียนไม้รำกับไม้ตั้น ส่วนใหญ่ชอบไม้ที่มีจำนวนร้อยละ ๕๑.๓๘ ชอบ ทั้งไม้รำไม้ตั้นมีจำนวนร้อยละ ๒๑.๖๙ ชอบเรียนไม้รำมากกว่ามีจำนวน ๒๐.๔๓ และ นักเรียนที่ไม่ชอบทั้งไม้รำและไม้ตั้นมีจำนวนน้อยที่สุดเป็นจำนวน ๕.๘๘ ส่วนความสามารถ ในการแสดงกระบี่กระบองได้โดยตลอดนั้น ส่วนใหญ่ไม่สามารถแสดงได้เป็นจำนวน ร้อยละ ๕๘.๑๓ และที่สามารถแสดงได้โดยตลอดเป็นจำนวนร้อยละ ๔๑.๘๗

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ปริมาณของเนื้อหาวิชาที่กระบองในหลักสูตร	๒.๕๘	๐.๗๗
๒	ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชาที่กระบองในหลักสูตร	๒.๑๗	๐.๖๗
๓	ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน	๒.๓๖	๐.๗๕
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน	๒.๓๕	๐.๗๓
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๒.๓๔	๐.๘๑
๖	ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน	๒.๓๒	๐.๘๕
๗	การเตรียมการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๘๗
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน	๒.๔๕	๐.๘๓
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๘๕
๑๐	ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน	๒.๔๔	๐.๘๐
๑๑	การจำกัดทักษะที่ต้องหมุนไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทาง และบางครั้งนักเรียนต้องหันหลังให้ครูผู้สอน	๒.๖๗	๐.๘๘
๑๒	วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน	๒.๕๑	๐.๗๕
๑๓	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและกีฬาประจำชาติ	๒.๘๗	๐.๘๓

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ลำดับขอ	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ข.	ส.ข.
๑๘	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๕๕	๐.๘๖
๑๙	วิธีปลูกฝังให้เกิดคุณภาพในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย	๒.๕๕	๐.๗๓
๑๖	แนวมาตรฐานในการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก	๒.๗๖	๐.๗๒
๑๗	การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๒.๗๖	๐.๘๓
๑๘	การเรียนวิชาการที่กระบองกับกีฬาที่นักเรียนนับถืออยู่	๒.๒๔	๐.๘๗
๑๙	การเรียนวิชาการที่กระบองกับแนวความคิดด้านความสวยงามของร่างกาย	๒.๔๗	๐.๗๕
๒๐	การเรียนวิชาการที่กระบองกับความเหมาะสมของกาลสมัย	๒.๓๒	๐.๘๐
๒๑	การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมไทย	๒.๖๒	๐.๘๐
๒๒	ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน	๒.๓๘	๐.๗๕
๒๓	ความเหน็ดเหนื่อยของครูแต่ละคาบเรียน	๒.๗๕	๐.๘๖

จากตารางที่ ๗ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหามากได้แก่

- ปริมาณมากของเนื้อหาวิชาการที่กระบองในหลักสูตร
- การสาธิตทักษะที่ค่อนข้างซับซ้อนไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียนทองหันหลังให้ครูผู้สอน

- วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน
- วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและกีฬาประจำชาติ
- วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดในการนำไปประยุกต์ไว้ในชีวิตประจำวัน
- วิธีปลูกฝังให้เกิดคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย

- แนวมาตรฐานในการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก
- การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- การปลูกฝังคุณธรรมกานชนมรรณเนียมไทย
- ความเห็นคเห็น้อยของครูแต่ละคาบเรียน

ปัญหาของครู . . . เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหาหน้าอ่ย ได้แก่

- ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากระบี่กระบองในหลักสูตร
- ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความมีวินัยและระเบียบในการเรียน
- ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน
- การเตรียมการสอนของครู
- การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละคาบเรียน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน
- การเรียนวิชากระบี่กระบองกับศาสนาที่นักเรียนนับถืออยู่
- การเรียนวิชากระบี่กระบองกับแนวคิดด้านความสวยงามของร่างกาย
- การเรียนวิชากระบี่กระบองกับความเหมาะสมของกาลสมัย
- ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน

การร่างที่ ๘ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของครูเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		$\bar{X}$	S.D.
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๒.๖๘	๑.๐๒
๒	ความไกลของสถานที่กับห้องเรียนของวิชาอื่นๆ	๒.๗๔	๐.๘๙
๓	ความคับแคบของสถานที่	๒.๕๖	๑.๐๕
๔	สถานที่โล่งแจ้งไร้สิ่งกีดขวาง	๒.๕๕	๑.๐๒
๕	ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่	๒.๘๓	๑.๐๒
๖	ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียก- และ มีกลิ่นเหม็น ฝุ่นละอองมาก เป็นต้น	๒.๐๐	๐.๙๙
๗	ความไกลของสถานที่เรียน	๑.๘๕	๐.๘๒
๘	ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยังสถานที่ เรียน เช่น ต้องข้ามคลองไปเรียน	๑.๕๖	๐.๘๔
๙	สภาพของสถานที่เรียน ไร้ไม้ไผ่ตลอดคอรวง ของการเรียน	๑.๙๔	๐.๙๖
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของ โรงเรียน	๒.๗๗	๐.๙๒
๑๑	ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียน วิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๔๘	๐.๙๕
๑๒	สถานที่ที่มีสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น แสง เสียงรถ เสียงเรือ เป็นต้น	๒.๒๒	๑.๐๔
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพล- ศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาคานสมาธิและความ ตั้งใจในการเรียนการสอน	๒.๕๗	๑.๐๐

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

ลำดับขอ	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย X̄	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.P.
๑๔	สถานที่เรียนมีพื้นแข็งขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่เอื้ออำนวยในการฝึกทักษะ การเคลื่อนไหว ทั้งรำ และการต่อสู้	๒.๑๓	๑.๐๒
๑๕	สถานที่เรียนเป็นพื้นแข็ง เช่น ซีเมนต์ ทำให้ มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่านั่ง การลม การกลิ้งตัว	๒.๘๑	๑.๐๒
๑๖	สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนดูแล นักเรียนไม่ทั่วถึง เช่น มีเสา ต้นไม้ กลาง สนาม เป็นต้น	๑.๘๖	๐.๘๕
๑๗	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๒.๔๕	๐.๐๘
๑๘	สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์ให้อยู่ในที่ที่เหมาะสม และถูกต้องตามประเพณี	๒.๔๘	๑.๑๔

จากตารางที่ ๘ แสดงถึงปัญหาของครู คำนสถานที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ความเพียงพอของสถานที่
- ความไกลของสถานที่กับห้องเรียนของวิชาอื่น ๆ
- ความคับแคบของสถานที่
- สถานที่โล่งแจ้งไร้สิ่งกำบังแดด
- ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่
- สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหา
ทางคามสมาธิ และความตั้งใจในการเรียนการสอน
- สถานที่เรียนมีพื้นแข็ง เช่น พื้นซีเมนต์ ทำให้มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่านั่ง
การลม การกลิ้งตัว

- สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง เช่น มีเสา
ต้นไม้ กลางสนาม เป็นต้น

ปัญหาของครูเกี่ยวกับสถานที่ที่ประสบปัญหาบ่อย ได้แก่

- ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกแฉะ มีกลิ่นเหม็น ฝุ่นละออง
มาก เป็นต้น
- ความไกลของสถานที่เรียน
- ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยังสถานที่เรียน เช่น ทองขามคลอง
ไปเรียน เป็นต้น
- สภาพของสถานที่เรียนที่ไม่ได้ตลอดช่วงของการเรียน เช่น มีน้ำท่วม
- การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน
- ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้
ป้องกันตัว
- สถานที่มีสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น แสง เสียงรถ เสียงเรือ
- สถานที่มีพื้นขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่เอื้ออำนวยในการฝึกทักษะ การ
เคลื่อนไหว หักฟันและการต่อสู้
- สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง เช่น มีเสา
ต้นไม้ กลางสนาม เป็นต้น
- นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครู เกี่ยวกับอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

ลำดับที่	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความเพียงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน	๒.๒๓	๑.๐๐
๒	คุณภาพของอุปกรณ์ที่สามารถใช้โค้ดตลอดระยะเวลา การเรียน	๒.๓๓	๑.๐๒
๓	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อการ เรียนการสอน	๑.๘๒	๐.๘๗
๔	ความสะดวกในการเก็บรักษากระบี่ใหญ่ถูกต้อง ตามวัฒนธรรม และประเพณีเกี่ยวกับการเก็บ รักษาอาวุธกระบี่กระบอง	๒.๓๑	๑.๐๐
๕	ความคงทนของอุปกรณ์	๒.๓๑	๐.๘๓
๖	การปฏิบัติในการเก็บรักษากระบี่ใหญ่ถูกต้องตาม วัฒนธรรม และประเพณีเกี่ยวกับการรักษาอาวุธ กระบี่กระบอง	๒.๖๔	๐.๘๘
๗	ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการเรียน	๒.๓๘	๑.๐๒
๘	ความสะดวกในการสำรวจจำนวน เพื่อป้องกัน การสูญหาย	๒.๓๕	๐.๘๑
๙	การซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและใช้ได้ ยาวนาน	๒.๒๘	๐.๘๑
๑๐	การจัดและสั่งซื้ออุปกรณ์กระบี่เพื่อมาใช้เป็น สมบัติของโรงเรียน	๒.๖๖	๑.๒๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย ๕	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑๑	การให้นักเรียนจัดหาอุปกรณ์กระป๋องมาไว้เป็น สมบัติส่วนตัว	๒.๒๕	๑.๑๕
๑๒	วัสดุที่จะนำมาผลิตอุปกรณ์กระป๋องเพื่อใช้ในการเรียน	๒.๐๔	๐.๘๕
๑๓	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บ รักษาอุปกรณ์กระป๋อง	๒.๗๕	๐.๘๕
๑๔	การนำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้าน ในวันเรียน	๒.๓๕	๑.๐๕
๑๕	การใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เทป และเครื่องเล่นแผ่นเสียง	๒.๕๐	๑.๑๒
๑๖	ความปลอดภัยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ประเภท เครื่องเสียง	๒.๕๒	๑.๐๗
๑๗	การใช้เครื่องมือร่นมาประกอบการเรียน	๒.๖๘	๐.๘๗
๑๘	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องเสียง	๒.๒๘	๐.๘๘
๑๙	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องมือร่น	๒.๔๘	๐.๘๗
๒๐	การใช้อาวุธจริง เช่น คาน กระบี่จริง ที่ทำด้วย เหล็กมาประกอบการเรียนการสอน	๒.๘๖	๑.๒๓
๒๑	การจัดอุปกรณ์ กระป๋อง-กระบอก ครบชุด เพื่อใช้ ประกอบพิธีไหว้ครูกระป๋องกระบอกประจำปี	๒.๕๔	๑.๒๐
๒๒	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระป๋องกระบอก เช่น มงคูล เครื่องแต่งกายแบบชุดไทยต่าง ๆ	๒.๕๔	๑.๒๘

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าปัญหาของครูด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ประสบปัญหามากได้แก่

- การปฏิบัติในการเก็บรักษากระบี่ที่ถูกตองตามวัฒนธรรมและประเพณี
- เกี่ยวกับการเก็บรักษาอาวุธกระบี่กระบอง
- การสั่งและจัดซื้ออุปกรณ์กระบี่เพื่อมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน
- ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์กระบี่
- การใช้เครื่องมือร่ำมาประกอบการเรียน
- การใช้อาวุธจริง เช่น ดาบ กระบี่จริง ที่ทำควยเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน
- การจัดอุปกรณ์กระบี่กระบองครบชุดเพื่อใช้ประกอบพิธีไหว้ครูกระบี่กระบองประจำปี

ปัญหาของครูเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ประสบปัญหาน้อย

ได้แก่

- ความพอเพียงของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน
- คุณภาพของอุปกรณ์ที่ใช้ได้ตลอดระยะเวลาการเรียน
- ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อการเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสีมาเป็นโคงกระบี่ เป็นต้น
- ความสะดวกในการเก็บและรักษาอุปกรณ์
- ความคงทนของอุปกรณ์
- ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการเรียน
- ความสะดวกในการสำรวจจำนวนเพื่อป้องกันการสูญหาย
- การซ่อมแซมให้อุปกรณ์อยู่ในสภาพดีและใช้ได้นาน
- การให้นักเรียนจัดหาอุปกรณ์กระบี่มาใช้เป็นสมบัติส่วนตัว
- วัสดุที่จะนำมาผลิตอุปกรณ์กระบี่เพื่อใช้ในการเรียน
- การนำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้านของนักเรียนในวันเรียน

- การใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เทป เครื่องเล่นแผ่นเสียง
- ความปลอดภัยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง
- ความสะดวกในการเก็บรักษาเครื่องเสียง
- ความสะดวกในการเก็บรักษาเครื่องไม้ม้วน

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเองตามคำฟัง คนเดียว	๒.๕๗	๐.๘๔
๒.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๕๘	๐.๗๐
๓.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๓๘	๐.๘๔
๔.	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๔๘	๐.๘๒
๕.	การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัยไม่เสี่ยงต่ออันตราย ในการฝึกหัดค่านักหัด	๒.๓๑	๐.๘๒
๖.	การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น	๒.๕๔	๐.๗๘
๗.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้โดยผล ทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๗๖	๐.๗๒
๘.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความ สนุกสนาน	๒.๖๒	๐.๘๔

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับขอ	รายการวิจัย	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๘	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฝึกหัด รวมกัน	๒.๔๘	๐.๘๗
๑๐	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีประสบการณ์ผู้นำและผู้ตามที่ดี	๒.๖๑	๐.๘๑
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่การต่อ เนื่องจากกิจกรรมที่นำไปสู่กิจกรรมที่ยาก	๓.๓๖	๐.๗๙
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๒.๗๕	๐.๖๘
๑๓	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านการ ออกแบบร่างกายให้เหมาะสม	๒.๔๙	๐.๗๓
๑๔	การจัดกิจกรรมการบริหารโดยใช้กระบี่ ประกอบการออกแบบร่างกาย	๒.๔๘	๐.๗๕
๑๕	การจัดกิจกรรมให้อยู่ในลักษณะของความ มีระเบียบวินัย	๒.๔๘	๑.๐๐
๑๖	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธี รำและวิธีการต่อสู้ร่วมกันในแต่ละคาบเรียน	๒.๔๖	๐.๗๘
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดคาบเรียน	๒.๕๘	๐.๘๐
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับการเรียนศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวาง การจับอาวุธ	๒.๗๐	๐.๘๑

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง
		ข	เบนมาตรฐาน
๑๘	การจัดกิจกรรมให้เป็นที่ไปตามขั้นตอนของ การเรียนรู้ (การมอบหมาย อธิบายการ ฝึกหัด การไรและสรุป)	๒.๗๕	๐.๘๘

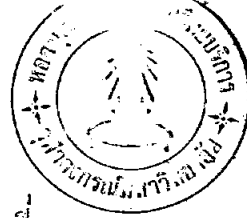
จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน
ที่มีระสบปัญหามาก ได้แก่

- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเองตามลำพังคนเดียว
- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่
- การสอนสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้โดยลทางคาบการออกกำลังกาย
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้นักเรียนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียนที่แตกต่างกัน
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือ-
ร้อนในการเรียนตลอดคาบเรียน
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมกับการเรียน
ศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การฉ้อ การวาง การจับอาวุธ

บัญชาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประสบปัญหาหน้าอัย ได้แก่

- การให้นักเรียนฝึกคัดทักษะเป็นหมู่ หมู่ละไม่เกิน ๑๐ คน
  - การให้นักเรียนฝึกคัดเป็นหมู่ใหญ่ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป
  - การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัยไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกคัดคัดานทักษะ
  - การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฝึกคัดคัดานทักษะ
  - การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่มีความต่อเนื่องจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก
  - การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านการอบอุ่นร่างกายให้เหมาะสม
  - การจัดกิจกรรมการบริหารโดยใช้กระบี่กระบองประกอบการอบอุ่นร่างกาย
  - การจัดกิจกรรมการบริหารให้อยู่ในลักษณะของความมีระเบียบวินัย
  - การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธี การรำ และการต่อสู้ร่วมกัน
- ในแต่ละคาบเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับ
กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	การจัดการแสดงกระบี่กระบองในงาน เทศกาลของโรงเรียน	๒.๓๖	๑.๐๖
๒	การจัดแสดงกระบี่กระบองในงาน เทศกาลต่าง ๆ เพื่อบริการชุมชน	๒.๗๙	๑.๐๒
๓	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขัน ของสมาคมกีฬาไทย	๒.๔๓	๑.๐๘
๔	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขัน ของกรมพลศึกษา	๒.๕๘	๑.๒๐
๕	การนำวิชากระบี่กระบองไปสาธิตยังศูนย์ เยาวชนต่าง ๆ	๒.๔๓	๑.๐๘
๖	การจัดการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบอง ในโรงเรียน	๒.๕๖	๑.๐๑
๗	การจัดแสดงละครเชิงต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๑๐	๐.๙๓
๘	การมอบหมายงานให้นักเรียนชมการเล่น กระบี่กระบองในที่ต่าง ๆ	๒.๔๗	๑.๐๘
๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าวิชา กระบี่กระบองจากแหล่งวิชาการอื่น ๆ เช่น ตามสำนักดาบ เป็นต้น	๒.๕๕	๑.๐๒
๑๐	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาใน โรงเรียน	๒.๗๔	๐.๘๓

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		ข.	S.D.
๑๑	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลา ที่บ้าน	๒.๕๒	๐.๘๘
๑๒	การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี	๒.๓๘	๐.๘๘
๑๓	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกระบี่กระบอง	๒.๓๕	๐.๘๕
๑๔	การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชา กระบี่กระบอง	๒.๓๕	๑.๐๘

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่
ประสบปัญหามากได้แก่

- การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขันของกรมพลศึกษา
- การจัดการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองในโรงเรียน
- การมอบหมายให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าวิชากระบี่กระบองจากแหล่งวิชา
การอื่น ๆ เช่นตามสำนัก คาม เป็นต้น
- การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาในโรงเรียน
- การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาที่บ้าน

ปัญหาของครูเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- การจัดการแสดงกระบี่กระบองในงานเทศกาลของโรงเรียน
- การจัดการแสดงกระบี่กระบองในงานเทศกาลต่าง ๆ เพื่อบริการชุมชน
- การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขันของสมาคมกีฬาไทย
- การนำวิชากระบี่กระบองไปสาธิตตามศูนย์เยาวชนต่าง ๆ

- การจัดแสดงละครเชิงตอสูรป้องกันตัว
- การมอบหมายงานให้นักเรียนชมการเล่นกระบี่กระบองในที่ต่าง ๆ
- การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี
- การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกระบี่กระบอง
- การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง

ตารางที่ ๑๒ แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี	๒.๔๘	๐.๘๓
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ	๒.๕๒	๐.๘๐
๓	ความสามารถในการสาธิตได้	๒.๓๓	๐.๘๓
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ	๒.๔๘	๐.๖๘
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๒.๔๒	๐.๖๘
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๔๑	๐.๘๓
๗	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒.๕๘	๐.๘๓
๘	การสอบทักษะการรำ	๒.๕๑	๐.๘๘
๙	การสอบทักษะลูกไม้ตี	๒.๔๐	๐.๗๘
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้ผสม	๒.๕๕	๐.๘๒
๑๑	การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด	๒.๖๘	๐.๘๒
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่าง ๆ	๒.๗๖	๐.๘๖
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๒.๗๘	๐.๘๘

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	คาเฉลี่ย ปี	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑๔	เกณฑ์ที่ใช้หาคะแนนทักษะการรำ	๒.๖๙	๐.๘๖
๑๕	เกณฑ์ที่ใช้หาคะแนนทักษะการตีลูกไม้	๒.๕๘	๐.๘๒
๑๖	เกณฑ์ที่ใช้หาคะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๒.๕๑	๐.๘๖
๑๗	เกณฑ์ที่ใช้หาคะแนนทักษะการแสดงการทอสู	๒.๖๑	๐.๘๕
๑๘	การควบคุมชั้นขณะสอบทักษะ	๒.๕๕	๐.๘๒
๑๙	การวัดและประเมินผลทางค่านเจตนาคติ	๒.๕๔	๐.๘๐
๒๐	การวัดและประเมินผลทางค่านสมรรถภาพทางกาย	๒.๔๗	๐.๘๑
๒๑	การวัดและประเมินผลทางค่านคุณลักษณะของนักเรียน	๒.๕๐	๐.๘๔

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับการวัด การประเมินผล มีปัญหามาก ได้แก่

- ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ
- การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- การสอบทักษะการรำ
- การสอบทักษะลูกไม้ผสม
- การสอบทักษะการแสดงการทอสูโดยตลอด
- การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่าง ๆ
- เวลาที่ใช้ในการสอบ

- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะ : การร่ำ
- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะ : การตีลูกไม้
- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะ : การตีลูกไม้ผสม
- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะ : การแสดง การต่อสู้
- การควบคุมชั้นขณะสอบทักษะ
- การวัดและประเมินผลทางด้านเจตนาคติ
- การวัดและประเมินผลทางด้านคุณลักษณะของนักเรียน

ปัญหาของครู เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- ความตั้งใจในการสอนเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี
- ความสามารถในการสาธิตได้
- การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ
- ความสามารถในการวิจารณ์
- การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม
- การสอบทักษะลูกไม้
- การวัดและประเมินผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของครูเกี่ยวกับปัญหา
การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	การใช้ทาร่างของกระบี่เพื่อบริหารร่างกาย ในการออกกำลังกาย	๒.๖๖	๐.๓๔
๒	การใช้ทักษะการตีและการต่อสู้ของวิชา กระบี่เพื่อการออกกำลังกาย	๒.๓๓	๐.๘๒
๓	การนำทักษะการเคลื่อนไหว เช่น การก้าว เดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๓	๐.๘๓
๔	ความเชื่อมั่นในตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ	๒.๕๕	๐.๓๖
๕	การเกิดแนวคิดและหาแนวทางการป้องกันตัว ได้ดีขึ้น เช่น การใช้ชวัดไม้ แทนกระบี่ที่เรียน	๒.๓๖	๐.๓๕
๖	ความสามารถในการจดบันทึกและอาการของ ผู้ที่ทำร้ายควยอาวุธต่าง ๆ	๒.๕๗	๐.๘๑
๗	ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญต่อ ภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล	๒.๖๓	๐.๓๒
๘	การมีความสุขรอบคอบ	๒.๖๓	๐.๓๒
๙	ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องฉับพลัน	๒.๕๖	๐.๓๒
๑๐	ความสามารถในการเคลื่อนไหวในรูปแบบของ วิชาการกระบี่กระบองในการหลบหลีกอาวุธ	๒.๕๕	๐.๓๖
๑๑	ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม	๒.๓๔	๐.๘๖
๑๒	การเป็นผู้ดูแลกระบี่กระบองที่ดี	๒.๓๕	๐.๘๒

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่าปัญหาของครูเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- การใช้ท่าร่างของกระบี่เพื่อบริหารร่างกายในการออกกำลังกาย
- ความเชื่อมั่นในตนเองโดยสถานการณ์ต่าง ๆ
- ความสามารถในการอ่านลักษณะอาการของผู้ที่ทำร้ายควยอาวุธต่าง ๆ
- ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญต่อภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล
- การมีความสุขรอบคอบ
- ความสามารถในการตัดสินใจใต้อุปกรณ์จับพลัน
- ความสามารถในการเคลื่อนไหวในรูปแบบของวิชากระบี่กระบองในการหลบหลีกอาวุธ

ปัญหาของครูเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- การใจทักษะการตีและการต่อสู้ของวิชากระบี่เพื่อการออกกำลังกาย
- การนำทักษะการเคลื่อนไหว เช่น การก้าว เดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน
- การเกิดแนวคิดและหาแนวทางการป้องกันตัวได้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้ชวคไม้ แทนกระบี่ที่เรียน
- ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม
- การเป็นผู้ดูแลกระบี่กระบองที่ดี

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของครูเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกระบี่กระบอง

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของวิชากระบี่ กระบอง	๒.๔๔	๐.๘๓
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในแง่ พลศึกษาของวิชากระบี่กระบอง	๒.๕๕	๐.๘๔
๓	ทักษะการรำในลักษณะต่าง ๆ	๒.๕๑	๐.๘๓
๔	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ การ เคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติของกระบี่ กระบอง เช่น กว้างวงไว และนุ่มนวล	๒.๓๖	๐.๗๖
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวใน ลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ	๒.๓๖	๐.๘๖
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนองของ เพลง และเครื่องดนตรีที่ประกอบการเรียน วิชากระบี่กระบอง	๒.๕๖	๐.๘๖
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธเพื่อการ ต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๕๕	๐.๘๘
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐาน ด้านการใช้ อาวุธ	๒.๕๗	๐.๘๒
๙	ความรู้ความเข้าใจในด้านการนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๘	๐.๘๗
๑๐	ความเข้าใจในแง่ความสำคัญทางด้าน วัฒนธรรมของวิชากระบี่กระบอง	๒.๕๑	๐.๘๖

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ปัญหาของครูเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชา
กระบี่กระบองที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่า ในแง่พลศึกษาของวิชากระบี่กระบอง
  - ทักษะการรำในลักษณะต่าง ๆ
  - การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนองของเพลง และเครื่องดนตรีที่ประกอบ การเรียนวิชากระบี่กระบอง
  - ประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธ เพื่อต่อสู้ป้องกันตัว
  - ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐานในการใช้อาวุธ
  - ความเข้าใจในแง่ความสำคัญทางค่านิยมธรรมของวิชากระบี่กระบอง
- ปัญหาของครูเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกระบี่กระบองที่มีปัญหาน้อย ได้แก่
- ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง
  - ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติของลีลากระบี่กระบอง เช่น ความว่องไว และนุ่มนวล
  - ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัว ในลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ
  - ความรู้ความเข้าใจในด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๑	ปริมาณมากของเนื้อหาวิชากระป๋องบอง ในหลักสูตร	๒.๖๙	๐.๓๖
๒	ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากระป๋องบอง ในหลักสูตร	๒.๓๗	๐.๓๘
๓	ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการ เรียนการสอน	๒.๔๐	๐.๘๔
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน	๒.๖๖	๐.๘๒
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๒.๕๕	๐.๘๓
๖	ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน	๒.๓๗	๐.๕๐
๗	การเตรียมการสอนของครู	๒.๓๖	๐.๘๓
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครูในแต่ละ คาบเรียน	๒.๖๖	๐.๘๓
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๒.๓๗	๐.๘๘
๑๐	ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน	๒.๘๑	๐.๘๘
๑๑	การสาธิตทักษะที่ค่อนข้างรอบ ๆ การ เปลี่ยนแปลงทิศทางและบางครั้งนักเรียน ต้องหันหลังให้ครูผู้สอน	๒.๔๔	๐.๘๓
๑๒	วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้สนุกสนาน	๒.๓๖	๐.๕๖

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	สรุปเบี่ยง
		χ	S.D.
๑๓	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรัก ในศิลปะและกีฬาประจำชาติ	๒.๖๘	๐.๘๓
๑๔	วิธีการปลูกฝังและสร้างแนวคิดในการนำ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๓๖	๐.๗๕
๑๕	วิธีการปลูกฝังให้เกิดคุณค่าในการส่งเสริม สมรรถภาพทางกาย	๒.๕๖	๐.๘๕
๑๖	แนวมาตรฐานในการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก	๒.๖๖	๐.๘๑
๑๗	การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลา เรียน	๒.๔๔	๐.๘๕
๑๘	การเรียนวิชาการระดับกระบะของกับศาสนาที่นักเรียน นับถืออยู่	๒.๑๘	๐.๙๓
๑๙	การเรียนวิชาการระดับกระบะของกับแนวคิดด้าน ความสวยงามของร่างกาย	๒.๓๘	๐.๘๘
๒๐	การเรียนวิชาการระดับกระบะของกับความเหมาะสม ของกาลสมัย	๒.๖๕	๐.๘๐
๒๑	การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมไทย	๒.๖๒	๐.๘๕
๒๒	ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละ คาบเรียน	๒.๔๗	๐.๗๕
๒๓	ความหนักแน่นของครูแต่ละคาบเรียน	๒.๓๖	๐.๘๐

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- ปริมาณมากของเนื้อหาวิชากระบี่กระบองในหลักสูตร
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความมีวินัย และมีระเบียบในการเรียน
- ความสามารถตามทักษะของครูผู้สอน
- การเตรียมการสอนของครู
- การเตรียมเพื่อทำการสอนในแต่ละคาบเรียน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน
- วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดให้เกิดความรักในศิลปะและกีฬาประจำชาติ
- วิธีการปลูกฝังให้เห็นคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย
- แนวมาตรฐานในการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก
- การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมวัฒนธรรมเนียมไทย

ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประสบปัญหาน้อย ได้แก่

- ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากระบี่กระบองในหลักสูตร
- ความเพียงพอของเอกสารและคู่มือการเรียนการสอน
- การสาธิตทักษะที่ท่องหมุนไปรอบ ๆ การเปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียนต้องหันหลังให้ครูผู้สอน
- วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน
- วิธีปลูกฝังและสร้างแนวคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- การมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- การเรียนวิชากระบี่กระบองกับศาสนาที่นักเรียนนับถืออยู่
- การเรียนกระบี่กระบองกับแนวคิดด้านความสวยงามของร่างกาย
- การเรียนวิชากระบี่กระบองกับความเหมาะสมของกาลสมัย
- ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกันของแต่ละคาบเรียน
- ความเห็นคุณค่าของครูแต่ละคาบเรียน

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๒.๔๑	๐.๕๐
๒	ความไกลของสถานที่กับห้องเรียนของ วิชาอื่น ๆ	๒.๔๕	๐.๘๓
๓	ความคับแคบของสถานที่	๒.๓๒	๐.๕๓
๔	สถานที่โล่งแจ้งไร้สิ่งกีดขวาง	๒.๔๖	๐.๕๓
๕	ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่	๒.๔๐	๐.๕๒
๖	ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกแฉะ มีกลิ่นเหม็น ฝุ่นละอองมาก เป็นต้น	๒.๑๘	๐.๕๘
๗	ความไกลของสถานที่เรียน	๒.๑๔	๐.๘๓
๘	ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยัง สถานที่เรียน เช่น ต้องข้ามคลองไปเรียน	๑.๕๑	๐.๓๘
๙	สภาพของสถานที่เรียนใช้ไม่สะดวก ของการเรียน	๑.๓๕	๐.๕๖
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของ โรงเรียน	๒.๒๘	๐.๕๓
๑๑	ความแออัดอั้นของสถานที่เรียนในการ เรียนวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๖๕	๐.๘๘
๑๒	สถานที่ที่มีสิ่งรบกวนทาง ๆ เช่น แสง เสียง รถ เสียงเรือ เป็นต้น	๒.๖๑	๐.๕๘

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ลำดับขอ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทาง พลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาด้านสมาธิและ ความตั้งใจในการเรียนการสอน	๖.๓๑	๐.๕๐
๑๔	สถานที่เรียนมีพื้นที่แออัด เป็นหลุมเป็น บ่อ ไม่เอื้ออำนวยในการฝึกทักษะ การเคลื่อนไหว ไหวทั้งรำและการต่อสู้	๖.๓๑	๐.๘๖
๑๕	สถานที่เรียนเป็นพื้นที่แออัด เช่น ซีเมนต์ ทำให้ มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่ายืน การล้ม การกลิ้ง ตัว	๖.๕๗	๐.๕๖
๑๖	สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนดูแล นักเรียนไม่ทั่วถึง เช่น มีเสา ต้นไม้ กลาง สนาม เป็นต้น	๑.๕๔	๐.๘๕
๑๗	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๖.๓๖	๑.๐๐
๑๘	สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์ให้อยู่ในที่เหมาะ สมและถูกคองตามประเพณี	๖.๔๑	๑.๐๓

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนที่ประสบปัญหามากได้แก่

- สถานที่เรียนเป็นพื้นที่แออัด เช่น ซีเมนต์ ทำให้มีผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่ายืน การล้ม การกลิ้งตัว นอกนั้นมีปัญหาน้อย

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับ อุปกรณ์และเครื่องอ่านบทความสะกด

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความเพียงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน	๒.๓๘	๐.๕๒
๒	คุณภาพของอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้ตลอดเวลา ระยะเวลาเรียน	๒.๓๘	๐.๘๕
๓	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อ การเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสีมา เป็นโคงกระบี่ เป็นต้น	๑.๘๘	๐.๘๖
๔	ความสะดวกในการเก็บรักษากระบี่ให้ถูกต้อง ตามวัฒนธรรม และประเพณีเกี่ยวกับการ เก็บรักษาอาวุธกระบี่กระบอง	๒.๓๗	๐.๕๐
๕	ความคงทนของอุปกรณ์	๒.๓๘	๐.๘๔
๖	การปฏิบัติในการเก็บรักษากระบี่ให้ถูกต้อง ตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการ เก็บรักษาอาวุธกระบี่กระบอง	๒.๓๐	๐.๘๖
๗	ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ใน การเรียน	๒.๓๓	๐.๕๐
๘	ความสะดวกในการสำรวจจำนวนเพื่อ ป้องกันการสูญหาย	๒.๓๓	๐.๕๐
๙	การซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดีและ ใช้ได้นาน	๒.๑๕	๐.๘๗
๑๐	การตั้งและจัดซื้ออุปกรณ์กระบี่เพื่อมาใช้ เป็นสมบัติของโรงเรียน	๒.๒๐	๐.๘๗

จากตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๑๑	การให้นักเรียนจัดอุปกรณ์กระบี่มาใช้เป็นสมบัติส่วนตัว	๒.๔๖	๑.๐๒
๑๒	วัสดุที่จะนำมาจัดอุปกรณ์กระบี่เพื่อใช้ในการเรียน	๒.๐๗	๐.๘๖
๑๓	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์กระบี่	๒.๔๙	๐.๙๒
๑๔	การนำอุปกรณ์มาเรียนและการนำกลับบ้านของนักเรียนในวันเรียน	๒.๓๙	๐.๙๙
๑๕	การใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เทป เครื่องเล่นแผ่นเสียง	๑.๙๒	๐.๙๔
๑๖	ความปลอดภัยในการเก็บรักษาอุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง	๒.๓๘	๑.๐๒
๑๗	การใช้เครื่องมือรื้อมา ประกอบการเรียน	๒.๒๙	๐.๘๙
๑๘	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องเสียง	๒.๓๘	๐.๙๔
๑๙	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องมือรื้อมา	๒.๔๐	๐.๙๖
๒๐	การใช้อาวุธจริง เช่น ดาบ กระบี่ จริงที่ทำความเสียหายประกอบการเรียนการสอน	๑.๗๓	๐.๙๗
๒๑	การจัดอุปกรณ์กระบี่กระบองครบชุดเพื่อใช้ประกอบพิธีไหว้ครูกระบี่กระบองประจำปี	๒.๒๒	๑.๐๐
๒๒	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระบี่กระบอง เช่น มงคูล เครื่องแต่งกาย ชุดไทยต่าง ๆ	๒.๐๔	๑.๐๘

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีเฉพาะที่ประสบปัญหาน้อยเท่านั้น

ตารางที่ ๑๘ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๑	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเองตามลำพังคนเดียว	๒.๔๒	๐.๘๖
๒	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๔๘	๐.๘๑
๓	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๒๗	๐.๘๑
๔	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๔๑	๐.๘๕
๕	การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัยไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกหัดด้านทักษะ	๒.๓๘	๐.๘๓
๖	การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น	๒.๖๖	๐.๘๑
๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ไต่ผลทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๒๕	๐.๘๓
๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความสนุกสนาน	๒.๔๒	๐.๘๕
๙	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฝึกหัดรวมกัน	๒.๕๐	๐.๘๘

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย ปี	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.P.
๑๐	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีประสบการณ์ผู้นำและผู้ตามที่ดี	๒.๔๕	๐.๘๘
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใหม่มีความ เนื่องจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก	๒.๔๔	๐.๘๔
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๒.๓๖	๐.๘๘
๑๓	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคานการ อบอุณร่างกายให้เหมาะสม	๒.๓๓	๐.๘๑
๑๔	การจัดกิจกรรมการบริหารโดยใช้กระบี่กระบอง ประกอบการอบอุณร่างกาย	๒.๒๙	๐.๘๐
๑๕	การจัดกิจกรรมการบริหารให้อยู่ในลักษณะของ ความมีระเบียบวินัย	๒.๔๓	๐.๘๓
๑๖	การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยใช้วิธี การรำและการต่อสู้รวมกันในแต่ละคาบเรียน	๒.๓๙	๐.๘๒
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดคาบเรียน	๒.๔๔	๐.๘๓
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับการเรียนศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวาง การจับอาวุธ	๒.๕๓	๐.๘๔
๑๙	การจัดกิจกรรมให้ เป็นไปตามขั้นตอนของการ เรียน (การอบอุณร่างกาย อธิบาย ฝึกหัด การใช้ และสรุป)	๒.๔๘	๐.๘๔

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญหามาก ได้แก่

- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนศิลปะวัฒนธรรมไทย เช่น การถือ การวาง การจับอาวุธ นอกนั้นมีปัญหาน้อย

ตารางที่ ๑๙ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

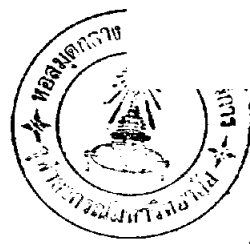
ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๑	การแสดงกระบี่กระบองในงานเทศกาลของโรงเรียน	๒.๒๔	๐.๙๘
๒	การจัดและการแสดงกระบี่กระบองในงานเทศกาลต่าง ๆ เพื่อบริการชุมชน	๒.๑๐	๐.๙๔
๓	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขันของสมาคมกีฬาไทย	๒.๑๓	๐.๙๕
๔	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขันของกรมพลศึกษา	๒.๐๖	๐.๙๑
๕	การนำวิชากระบี่กระบองไปสาธิตยังศูนย์เยาวชนต่าง ๆ	๒.๑๘	๐.๙๕
๖	การจัดการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองในโรงเรียน	๒.๑๑	๐.๙๒
๗	การจัดการแสดงละครเชิงต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๒๗	๐.๙๐
๘	การมอบหมายงานให้นักเรียนชมการแสดงกระบี่กระบองในที่ต่าง ๆ	๒.๑๙	๐.๘๙

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	กาเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน ส.ก.
๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า วิชากระป๋องจากแหล่งวิชาการอื่น ๆ เช่น ตามสำนักคาบ เป็นต้น	๒.๖๓	๐.๕๓
๑๐	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอก เวลาในโรงเรียน	๒.๒๓	๐.๕๓
๑๑	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอก เวลาที่บ้าน	๒.๕๒	๐.๕๒
๑๒	การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี	๒.๒๐	๐.๕๓
๑๓	การจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับกระป๋อง	๒.๐๕	๐.๕๓
๑๔	การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชากระป๋อง กระป๋อง	๒.๑๑	๐.๕๓

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร
มีเฉพาะที่ประสบปัญหาน้อยเท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดและการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี	๒.๔๑	๐.๘๖
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ	๒.๔๘	๐.๙๙
๓	ความสามารถในการสามัคคี	๒.๔๘	๐.๘๐
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ	๒.๔๗	๐.๘๑
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๒.๓๙	๐.๘๓
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๓๐	๐.๘๔
๗	การสอบทักษะนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒.๕๖	๐.๘๘
๘	การสอบทักษะการรำ	๒.๕๓	๐.๘๙
๙	การสอบทักษะลูกไม้	๒.๕๐	๐.๘๓
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้ผสม	๒.๓๖	๐.๘๘
๑๑	การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด	๒.๓๓	๐.๘๙
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบองต่างๆ	๒.๓๑	๐.๘๙
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๒.๔๒	๐.๘๖
๑๔	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ	๒.๔๒	๐.๘๓
๑๕	เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนทักษะการตีลูกไม้	๒.๓๙	๐.๙๙
๑๖	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๒.๔๐	๐.๙๙
๑๗	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการแสดงการต่อสู้	๒.๔๔	๐.๘๖
๑๘	การคุมชั้นขณะสอบทักษะ	๒.๔๐	๐.๘๕
๑๙	การจัดและประเมินผลทางคานเจตนาคติ	๒.๓๖	๐.๘๓

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการ ปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.
๒๐	การวัดและประเมินผลทางคานสมรรถภาพทางกาย	๒.๓๓	๐.๔๔
๒๑	การวัดและประเมินผลทางคานคุณลักษณะของนักเรียน	๒.๔๔	๐.๔๔

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่ามีปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลที่ประสบปัญหามาก ได้แก่

- การสอบทักษะนักเรียนเป็นรายบุคคล
- การสอบทักษะการรำ
- การสอบทักษะลูกไม้ตี   นอกนั้นมีปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	การใช้ท่าท่าของกระบี่เพื่อบริหารร่างกายใน การออกกำลังกาย	๒.๓๘	๐.๘๘
๒	การใช้ทักษะการตีและการต่อสู้ของวิชากระบี่ เพื่อการออกกำลังกาย	๒.๓๕	๐.๘๓
๓	การนำทักษะการเคลื่อนไหว เช่น การก้าว เดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๒	๐.๘๗
๔	ความเชื่อมั่นในตัวเองในสถานการณ์ต่าง ๆ	๒.๓๕	๐.๘๓
๕	การเกิดแนวคิดและแนวทางการป้องกันตัว ได้ดีขึ้น เช่นการใช้ชวค ไม แทนกระบี่	๒.๔๒	๐.๘๕
๖	ความสามารถในการอาวลักษณะอาการของ ผู้ที่ทำร้ายควยอาวุธต่าง ๆ	๒.๔๑	๐.๗๕
๗	ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าที่จะเผชิญต่อ ภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักวิชาการ และเหตุผล	๒.๓๘	๐.๗๕
๘	การมีความสุขุมรอบคอบ	๒.๔๐	๐.๗๕
๙	ความสามารถในการตัดสินใจใ้ถูกต้องฉบับพลัน	๒.๔๓	๐.๗๕
๑๐	ความสามารถในการเคลื่อนไหวในรูปแบบของ วิชากระบี่กระบองในการหลบหลีกอาวุธ	๒.๔๕	๐.๗๕
๑๑	ความรู้สึที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม	๒.๓๘	๐.๘๑
๑๒	การเป็นผู้ดูกระบี่กระบองที่ดี	๒.๔๓	๐.๘๗

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีปัญหาน้อยเท่านั้น

ตารางที่ ๒๒ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๑	ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวิชา กระบี่กระบอง	๖.๘๓	๐.๙๙
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในแง่ พลศึกษาของวิชากระบี่กระบอง	๖.๘๖	๐.๘๑
๓	ทักษะการรำในลักษณะต่าง ๆ	๖.๘๕	๐.๙๖
๔	ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะการ เคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติของลีลากระบี่ กระบอง เช่น ความว่องไว และนุ่มนวล	๖.๕๓	๐.๙๙
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวในลักษณะ และรูปแบบต่าง ๆ	๖.๓๘	๐.๘๕
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนองของ เพลงและเครื่องดนตรีที่ประกอบการเรียน วิชากระบี่กระบอง	๖.๘๘	๐.๘๖
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธ เพื่อ ต่อสู้ป้องกันตัว	๖.๘๓	๐.๘๖
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐานในการใช้อาวุธ	๖.๓๘	๐.๘๓

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย X̄	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน S.D.
๙	ความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์นำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๑๓	๐.๗๕
๑๐	ความเข้าใจในแง่ความสำคัญทางดาน วัฒนธรรมของวิชากระบี่กระบอง	๒.๔๔	๐.๘๘

จากตารางที่ ๒๒ แสดงว่าปัญหาของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
วิชากระบี่กระบองมีปัญหามาก ได้แก่

- ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติ
ของลีลากระบี่
นอกจากนี้ปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา
กระบี่กระบอง

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย ของครู $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน ของครู S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ นักเรียน $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน ของ นร. S.D.	Z-test
๑	ปริมาณมากของ เนื้อหาวิชากระบี่ กระบองในหลักสูตร	๒.๕๘	๐.๓๗	๒.๖๙	๐.๓๖	๐.๙๖
๒	ปริมาณน้อยของ เนื้อหาวิชากระบี่ กระบองในหลักสูตร	๒.๑๙	๐.๖๗	๒.๓๗	๐.๓๘	๑.๙๖ *
๓	ความเพียงพอของ เอกสารและคู่มือ การเรียนการสอน	๒.๓๖	๐.๓๔	๒.๔๐	๐.๔๔	๐.๓๓
๔	ความสนใจและความตั้งใจเรียนของ นักเรียน	๒.๓๕	๐.๓๓	๒.๖๖	๐.๔๒	๒.๔๓ *
๕	ความมีวินัยและมีระเบียบในการเรียน	๒.๓๔	๐.๔๑	๒.๕๕	๐.๔๓	๑.๓๔
๖	ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน	๒.๓๒	๐.๔๙	๒.๓๗	๐.๕๐	๓.๑๓ *
๗	การเตรียมการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๔๗	๒.๓๒	๐.๔๓	๒.๑๗ *
๘	การเตรียมตัวเพื่อทำการสอนของครู ในแต่ละคาบเรียน	๒.๔๙	๐.๔๓	๒.๖๖	๐.๔๓	๑.๓๖
๙	ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู	๒.๔๔	๐.๔๕	๒.๓๗	๐.๔๔	๒.๕๕ *
๑๐	ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน	๒.๔๔	๐.๕๐	๒.๔๑	๐.๔๔	๒.๘๐ *
๑๑	การสาธิตทักษะที่ต้องหมุนไปรอบ ๆ การ เปลี่ยนทิศทางและบางครั้งนักเรียนต้อง หันหลังให้ครูผู้สอน	๒.๖๗	๐.๔๘	๒.๔๔	๐.๔๓	๑.๘๐
๑๒	วิธีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้สนุกสนาน	๒.๕๑	๐.๓๔	๒.๓๖	๐.๕๖	๑.๓๖

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย ของครู ส.อ.	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ของครู ส.อ.	ค่าเฉลี่ย ของ นักเรียน ส.อ.	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ของ นักเรียน ส.อ.	S-ted
๑๓	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวความคิดให้เกิด ความรักในศิลปะและการกีฬาประจำชาติ	๒.๘๗	๐.๘๓	๒.๖๘	๐.๘๓	๑.๖๗
๑๔	วิธีปลูกฝังและสร้างแนวความคิดใน การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๕๕	๐.๘๖	๒.๓๖	๐.๗๕	๑.๘๓
๑๕	วิธีการปลูกฝังให้เกิดคุณค่าในการ ส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย	๒.๗๕	๐.๗๓	๒.๕๒	๐.๘๔	๒.๐๗*
๑๖	แนวมาตรฐานที่ครูยึดเป็นหลัก	๒.๗๖	๐.๕๓	๒.๖๖	๐.๘๑	๐.๕๓
๑๗	การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อม นอกเวลาเรียน	๒.๗๖	๐.๕๓	๒.๔๔	๐.๘๔	๒.๓๑*
๑๘	การเรียนวิชาการระดับที่กระบองกับศาสนา ที่นักเรียนนับถืออยู่	๒.๒๔	๐.๘๗	๒.๑๘	๐.๕๓	๐.๔๖
๑๙	การเรียนวิชาการระดับที่กระบองกับแนวคิด ด้านความสวยงามของร่างกาย	๒.๔๗	๐.๗๕	๒.๓๘	๐.๘๕	๐.๗๖
๒๐	การเรียนวิชาการระดับที่กระบองกับความ เหมาะสมของกาลสมัย	๒.๓๒	๐.๘๐	๒.๒๕	๐.๘๐	๐.๒๕
๒๑	การปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมธรรมนิยมไทย	๒.๖๒	๐.๕๐	๒.๖๒	๐.๘๕	๐
๒๒	ความต่อเนื่องของทักษะที่แตกต่างกัน ของแต่ละคาบเรียน	๒.๓๘	๐.๗๔	๒.๔๗	๐.๗๕	๐.๘๑
๒๓	ความเห็นที่เห็นของครูแต่ละคาบเรียน	๒.๗๔	๐.๘๖	๒.๓๖	๐.๕๐	๒.๕๖*

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๓ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสบมาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

๐.๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- ปริมาณน้อยของเนื้อหาวิชากระบี่กระบองในหลักสูตร
- ความสนใจและความตั้งใจเรียนของนักเรียน
- ความสามารถด้านทักษะของครูผู้สอน
- ความมั่นใจในการเรียนการสอนของครู
- ความแม่นยำในทักษะของครูผู้สอน
- วิธีปลุกฝังให้เกิดคุณค่าในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย
- การมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- ความเห็นคเห็น้อยของครูแต่ละคาบเรียน

นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัญหา ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน ของครู	ของ นักเรียน	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑	ความเพียงพอของสถานที่	๒.๖๘	๑.๐๖	๒.๔๑	๐.๙๐	๑.๙๓
๒	ความไกลของสถานที่กับห้องเรียนอื่นๆ	๒.๙๔	๐.๘๙	๒.๔๕	๐.๘๓	๒.๑๓**
๓	ความคับแคบของสถานที่	๒.๕๖	๑.๐๕	๒.๓๒	๐.๙๓	๑.๕๓
๔	สถานที่โล่งแจ้งหรือสิ่งกีดขวาง	๒.๕๕	๑.๐๒	๒.๔๖	๐.๙๓	๐.๕๓
๕	ความเป็นเอกเทศของสถานที่	๒.๘๓	๑.๐๒	๒.๔๐	๐.๙๒	๒.๑๘*
๖	ความไม่ถูกสุขลักษณะของสถานที่ เช่น เปียกแฉะ มีกลิ่นเหม็น ฝุ่นละอองมาก เป็นต้น	๒.๑๐	๐.๙๙	๒.๑๘	๐.๙๘	๑.๑๘
๗	ความไกลของสถานที่เรียน	๑.๘๕	๐.๘๖	๒.๑๔	๐.๘๓	๒.๓๔*
๘	ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางไปยัง สถานที่เรียน เช่น ต้องข้ามคลองไปเรียน	๑.๕๖	๐.๘๔	๑.๕๑	๐.๙๘	๐.๓๙
๙	สภาพของสถานที่เรียนใช้ไม่ได้ตลอดช่วง การเรียน	๑.๙๔	๐.๙๖	๑.๙๙	๐.๙๐	๑.๐๕
๑๐	การใช้สถานที่เรียนเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียน	๒.๒๓	๐.๙๒	๒.๒๘	๐.๙๓	๐.๙๒
๑๑	ความเอื้ออำนวยของสถานที่เรียนในการ เรียนวิชาที่เกี่ยวกับการต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๔๘	๐.๙๕	๒.๒๕	๐.๘๘	๑.๖๑
๑๒	สถานที่ที่มีสิ่งรบกวนต่าง ๆ เช่น แสง เสียงรถ เสียงเรือ เป็นต้น	๒.๒๒	๑.๐๔	๒.๒๑	๐.๙๘	๐.๐๖
๑๓	สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทาง พลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มีปัญหาคานสมาธิ และ ความตั้งใจในการเรียนการสอน	๒.๕๓	๑.๐๐	๒.๓๑	๐.๙๐	๑.๙๒

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน	ของ	เบน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๔	สถานที่เรียนมีพื้นที่ซึ่งขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อไม่เอื้ออำนวยในการฝึกหัดทักษะ การเคลื่อนไหวทั้งรำและการต่อสู้	๒.๑๓	๑.๐๒	๒.๓๑	๐.๘๖	๑.๒๒
๑๕	สถานที่เรียนเป็นพื้นแข็ง เช่น ซีเมนต์ ทำใหม่ผลต่อทักษะเกี่ยวกับท่านั่ง การล้ม การกลิ้งตัว	๒.๘๑	๒.๕๗	๑.๐๒	๐.๘๖	๑.๖๐
๑๖	สถานที่เรียนมีสิ่งกีดขวาง ทำให้ผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง เช่น เสา คนไม่ กลางสนาม	๑.๘๖	๐.๘๘	๑.๘๔	๐.๘๘	๐.๖๐
๑๗	นักเรียนไม่มีสถานที่ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน	๒.๔๕	๑.๐๘	๒.๓๒	๑.๐๐	๐.๘๒
๑๘	สถานที่ในการเก็บอุปกรณ์ให้อยู่ในที่ที่เหมาะสมและถูกตองตามประเพณี					

* หมายถึงปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสบมาเกี่ยวกับสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- ความไกลของสถานที่เรียนกับห้องเรียนของวิชาอื่น ๆ
- ความไม่เป็นเอกเทศของสถานที่
- ความไกลของสถานที่เรียน

- สถานที่เรียนอยู่ใกล้กับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาอื่น ๆ ทำให้มี
ปัญหาทางคานสมาธิ และความตั้งใจในการเรียนการสอน
นอกนั้นครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่อง
อำนวยความสะดวก

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย ของครู $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน ของครู S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ นักเรียน $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	Z-test
๑	ความเพียงพอของอุปกรณ์กับจำนวนนักเรียน	๒.๒๓	๑.๐๐	๒.๓๘	๐.๘๖	๑.๐๑
๒	คุณภาพของอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้ตลอดเวลา ระยะเวลาการเรียน	๒.๓๓	๑.๐๒	๒.๓๘	๐.๘๕	๐.๓๔
๓	ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่นำมาใช้เพื่อ การเรียนการสอน เช่น การนำสังกะสี มาเป็นโถงกระบี่	๑.๘๒	๐.๘๗	๑.๘๘	๐.๘๖	๐.๒๘
๔	ความสะดวกในการเก็บรักษากระบี่ใหญ่ ตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการ เก็บรักษาอาวุธกระบี่กระบอง	๒.๓๑	๑.๐๐	๒.๓๗	๐.๘๐	๐.๔๑
๕	ความคงทนของอุปกรณ์	๒.๓๑	๐.๗๓	๒.๓๘	๐.๘๔	๐.๖๒
๖	การปฏิบัติในการเก็บรักษากระบี่ใหญ่ ตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการ เก็บรักษาอาวุธกระบี่กระบอง	๒.๖๔	๐.๘๘	๒.๓๐	๐.๘๖	-๒.๓๘*
๗	ความสะดวกในการนำอุปกรณ์มาใช้ในการ เรียน	๒.๓๘	๑.๐๒	๒.๓๓	๐.๘๐	๐.๔๐

ตารางที่ ๒๕(ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	Z-test
		ของครู X̄	มาตรฐาน S.M.	ของ นักเรียน X̄	มาตรฐาน S.M.	
๘	ความสะดวกในการสำรวจจำนวนเพื่อ ป้องกันการสูญหาย	๒.๓๕	๐.๘๑	๒.๓๖	๐.๘๐	๐.๑๖
๙	การซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี และใช้ได้นาน	๒.๒๘	๒.๑๘	๐.๘๑	๐.๘๗	๐.๗๔
๑๐	การตั้งและจัดซื้ออุปกรณ์กระบี่เพื่อมา ใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน	๒.๖๖	๑.๒๐	๒.๒๐	๐.๘๗	๒.๖๐**
๑๑	การให้นักเรียนจัดอุปกรณ์กระบี่ให้ เป็นสมบัติส่วนตัว	๒.๒๕	๑.๑๕	๒.๔๖	๑.๐๒	๑.๒๔
๑๒	วัสดุที่นำมาผลิตอุปกรณ์กระบี่เพื่อใช้ ในการเรียน	๒.๐๔	๐.๘๕	๒.๐๗	๐.๘๖	๐.๒๑
๑๓	ความไม่ระมัดระวังของนักเรียนใน การใช้และเก็บอุปกรณ์กระบี่	๒.๗๕	๐.๘๕	๒.๔๘	๐.๘๒	๑.๘๗
๑๔	การนำอุปกรณ์มาเรียนและการ ทำถลับ บ้านของนักเรียนในวันเรียน	๒.๓๕	๑.๐๕	๒.๓๘	๐.๘๘	๐.๒๖
๑๕	การใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เทปและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	๒.๕๐	๑.๑๒	๑.๘๒	๐.๘๔	๒.๘๘**
๑๖	ความปลอดภัยในการเก็บอุปกรณ์ ประเภทเครื่องเสียง	๒.๔๒	๑.๐๗	๒.๓๘	๑.๐๒	๐.๒๕
๑๗	การใช้เครื่องมือรามาประกอบการ เรียน	๒.๖๘	๐.๘๗	๒.๖๘	๐.๘๘	๓.๐๐**

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	Z-test
		ของครู	มาตรฐานของครู	นักเรียน	มาตรฐานของนักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๘	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องเสียง	๒.๒๙	๐.๙๘	๒.๓๘	๐.๙๔	๐.๖๑
๑๙	ความสะอาดในการเก็บรักษาเครื่องมือ	๒.๔๘	๐.๙๗	๒.๔๐	๐.๙๖	๐.๕๔
๒๐	การใช้อาวูจจริงเช่นตลับ กระจับจริงที่ทำด้วยเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน	๒.๖๙	๑.๒๓	๑.๗๓	๐.๙๗	๕.๒๐**
๒๑	การจัดอุปกรณ์กระจับกระจับของครบชุดเพื่อใช้ประกอบพิชัไหวครูกระจับกระจับประจำปี	๒.๕๔	๑.๒๐	๒.๒๒	๑.๐๐	๑.๘๒
๒๒	อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระจับกระจับของ เช่น มงคด เครื่องแต่งกายแบบชุดไทยต่าง ๆ	๒.๕๔	๑.๒๘	๒.๐๔	๑.๐๘	๒.๖๖**

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประเมินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- การปฏิบัติในการเก็บรักษากระจับให้ถูกต้องตามวัฒนธรรมและประเพณีเกี่ยวกับการเก็บรักษาอาวูจกระจับกระจับ
- การตั้งและการจัดซื้ออุปกรณ์กระจับเพื่อมาใช้เป็นสมบัติของโรงเรียน
- การใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเสียง เช่น เทป และเครื่องเล่นแผ่นเสียง

- การใช้เครื่องมือเข้ามาประกอบการเรียน
  - การใช้ audiovisive เช่น ภาพ กระจับปี่จริง ที่ทำด้วยเหล็กมาประกอบการเรียนการสอน
  - อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนวิชากระบี่กระบอง เช่น มงคูล เครื่องแต่งกายแบบชุดไทยต่าง ๆ
- นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๒๖ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู $\bar{X}$	เบน มาตรฐาน ของครู S.D.	ของ นักเรียน $\bar{X}$	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	
๑	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเองตามลำพังคนเดียว	๒.๓๕	๐.๘๔	๒.๔๒	๐.๘๖	๒.๕๗*
๒	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นคู่	๒.๕๘	๐.๓๐	๒.๔๔	๐.๘๑	๐.๘๔
๓	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ไม่เกิน ๑๐ คน	๒.๓๘	๐.๘๔	๒.๔๑	๐.๘๕	๐.๖๔
๔	การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะกันเป็นหมู่ ๆ ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป	๒.๔๘	๐.๘๒	๒.๔๑	๐.๘๕	๐.๖๔
๕	การจัดกิจกรรมที่ปลอดภัยไม่เสี่ยงต่ออันตรายในการฝึกงานทักษะ	๒.๓๑	๐.๘๐	๒.๓๔	๐.๘๓	๐.๒๔
๖	การสอนแบบผสมผสานการลงมือที่เหมาะสม เช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น	๒.๕๔	๐.๓๘	๒.๐๖	๐.๘๑	๓.๘๑*
๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ไต่ผลทางด้านการออกกำลังกาย	๒.๓๖	๐.๓๒	๒.๒๕	๐.๘๓	๔.๔๕*

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู $\bar{X}$	เบน เป็น มาตรฐาน ของครู S.D.	ของ นักเรียน $\bar{X}$	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	
๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ สนุกสนาน	๒.๖๒	๐.๘๔	๒.๔๒	๐.๘๕	๑.๕๘
๙	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนในการฝึก หัดรวมกัน	๒.๔๘	๐.๘๗	๒.๕๐	๐.๘๘	๐.๑๕
๑๐	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน๒.๖๑ มีประสบการณ์ผู้นำและปฏิบัติตามที่ดี	๒.๖๑	๐.๘๑	๒.๔๕	๐.๘๘	๑.๓๒
๑๑	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความ ต่อเนื่องจากกิจกรรมหนึ่งไปยังสู่อีกกิจกรรมที่ยาก	๒.๓๖	๐.๗๘	๒.๔๔	๐.๘๔	๐.๖๘
๑๒	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะ สมกับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน	๒.๓๕	๐.๖๘	๒.๓๖	๐.๘๘	๓.๖๗*
๑๓	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคาบ การอบอุ่นร่างกายให้เหมาะสม	๒.๔๘	๐.๗๓	๒.๓๗	๐.๘๑	๑.๐๗
๑๔	การจัดกิจกรรมกายบริหารโดยใช้กระบี่ ประกอบการอบอุ่นร่างกาย	๒.๔๘	๐.๗๕	๒.๒๘	๐.๘๐	๑.๖๘
๑๕	การจัดกิจกรรมกายบริหารให้อยู่ในลักษณะ ของความมีระเบียบวินัย	๒.๔๔	๑.๐๐	๒.๔๗	๐.๘๓	๐.๒๐
๑๖	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ วิธีการรำการต่อสู้รวมกันในแต่ละคาบเรียน	๒.๔๖	๐.๗๘	๒.๓๘	๐.๘๒	๐.๕๘
๑๗	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ตลอดภาคเรียน	๒.๕๘	๐.๘๐	๒.๔๔	๐.๘๓	๑.๑๖

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน ของครู	นักเรียน	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๘	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น การวาง การถือ การจับอาวุธ	๒.๙๐	๐.๘๑	๒.๕๗	๐.๘๔	๐.๘๗
๑๙	การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอนของการเรียน (การอบอุ่นร่างกาย อธิบายฝึกหัด การใช้และสรุป)	๒.๙๕	๐.๘๘	๒.๕๘	๐.๘๔	๒.๐๒*

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนได้ประสมมาที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาการระดับประถมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- การให้นักเรียนฝึกหัดทักษะเองตามลำพังคนเดียว
- การสอนแบบสมมุติสถานการณ์ที่เหมาะสม เช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้โดยลดทอนการออกกำลังกาย
- การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ครูและนักเรียนปัญหาเหมือนกันหมด

ตารางที่ ๒๗ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับข้อ	รายการ ปัญหา	ค่าเฉลี่ย ของครู $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน ของครู S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ นักเรียน $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	Z-test
๑	การจัดการแสดงกระบี่กระบองในงาน เทศกาลของโรงเรียน	๒.๓๖	๑.๐๖	๒.๒๔	๐.๘๘	๐.๙๕
๒	การจัดการแสดงกระบี่กระบองในงาน เทศกาลต่าง ๆ เพื่อบริการชุมชน	๒.๒๗	๑.๐๒	๒.๑๐	๐.๘๔	๑.๑๑
๓	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วม แข่งขันของสมาคมกีฬาไทย	๒.๔๓	๑.๐๘	๒.๑๓	๐.๘๕	๑.๘๗
๔	การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วม แข่งขันของกรมพลศึกษา	๒.๕๘	๑.๒๐	๒.๐๖	๐.๘๑	๓.๐๒ *
๕	การนำวิชากระบี่กระบองไปสาธิตยังศูนย์ เยาวชนต่าง ๆ	๒.๔๓	๑.๐๘	๒.๑๘	๐.๘๘	๑.๕๕
๖	การจัดการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบอง ในโรงเรียน	๒.๕๖	๑.๐๑	๒.๑๑	๐.๘๒	๒.๘๖ *
๗	การจัดแสดงละครเชิงต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๑๐	๐.๘๓	๒.๒๗	๐.๘๐	๑.๑๒
๘	การมอบหมายงานให้นักเรียนชมการเล่น กระบี่กระบองในที่ต่าง ๆ	๒.๔๗	๑.๐๖	๒.๑๘	๐.๘๘	๑.๗๕
๙	การมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาคุณค่า วิชากระบี่กระบองจากแหล่งวิชาการอื่นๆ เช่น ตามสำนักดาบ เป็นต้น	๒.๕๕	๑.๐๒	๒.๒๓	๐.๘๗	๒.๐๘ *

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน ของครู	ของ นักเรียน	เบน มาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๐	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอก เวลาในโรงเรียน	๒.๗๔	๐.๘๓	๒.๒๗	๐.๘๗	๓.๖๔
๑๑	การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอก เวลาที่บ้าน	๒.๕๒	๐.๘๘	๒.๔๒	๐.๘๒	๐.๗๓
๑๒	การจัดพิธีไหว้ครูประจำปี	๒.๓๘	๐.๘๘	๒.๒๐	๐.๘๓	๑.๒๔
๑๓	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับกระบี่กระบอง	๒.๓๕	๐.๘๕	๒.๐๘	๐.๘๓	๑.๗๘
๑๔	การเชิญวิทยากรมาสาธิตเกี่ยวกับวิชา กระบี่กระบอง	๒.๓๕	๑.๐๘	๒.๑๑	๐.๘๓	๑.๕๑

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๗ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- การส่งการแสดงกระบี่กระบองเข้าร่วมแข่งขันของกรมพลศึกษา
- การจัดการแข่งขันการแสดงกระบี่กระบองในโรงเรียน
- การมอบหมายให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าวิชากระบี่กระบองจากแหล่งวิชาการอื่น ๆ เช่น ตามสำนักดาบ เป็นต้น
- การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อมนอกเวลาในโรงเรียน

นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน ของครู	ของ นักเรียน	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทฤษฎี	๒.๔๙	๐.๘๓	๒.๔๑	๐.๘๖	๐.๖๔
๒	ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทาง ทักษะ	๒.๕๒	๐.๙๐	๒.๔๘	๐.๙๙	๐.๓๐
๓	ความสามารถในการสาธิตได้	๒.๓๓	๐.๘๓	๒.๔๔	๐.๘๐	๐.๘๙
๔	การพัฒนาของนักเรียนในการเรียนแต่ละคาบ	๒.๔๙	๐.๖๔	๒.๔๗	๐.๘๑	๐.๒๐
๕	ความสามารถในการวิจารณ์	๒.๔๒	๐.๖๙	๒.๓๙	๐.๘๓	๐.๒๘
๖	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นกลุ่ม	๒.๔๑	๐.๘๓	๒.๓๐	๐.๘๔	๐.๘๘
๗	การสอบทักษะของนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒.๕๙	๐.๘๓	๒.๕๒	๐.๘๘	๐.๕๕
๘	การสอบทักษะการรำ	๒.๕๑	๐.๘๘	๒.๕๓	๐.๘๙	๐.๑๕
๙	การสอบทักษะลูกไม้ตี	๒.๔๐	๐.๙๙	๒.๕๐	๐.๘๓	๐.๘๕
๑๐	การสอบทักษะลูกไม้ผสม	๒.๕๕	๐.๙๒	๒.๓๖	๐.๘๘	๑.๓๘
๑๑	การสอบทักษะการแสดงการต่อสู้โดยตลอด	๒.๖๙	๐.๙๒	๒.๓๓	๐.๘๙	๒.๕๗ *
๑๒	การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระบี่กระบอง ต่าง ๆ	๒.๓๖	๐.๘๖	๒.๓๑	๐.๘๙	๓.๔๖ *
๑๓	เวลาที่ใช้ในการทดสอบ	๒.๓๘	๐.๘๔	๒.๔๒	๐.๘๖	๒.๙๒ *
๑๔	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ	๒.๖๙	๐.๘๖	๒.๔๒	๐.๘๓	๒.๐๙ *
๑๕	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการตีลูกไม้	๒.๕๘	๐.๘๖	๒.๓๙	๐.๙๙	๑.๕๕
๑๖	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะลูกไม้ผสม	๒.๕๑	๐.๘๖	๒.๔๐	๐.๙๙	๐.๘๖

ตารางที่ ๒๘ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	Z-test
		ของครู $\bar{X}$	มาตรฐาน ของครู S.D.	ของ นักเรียน $\bar{X}$	มาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	
๑๗	เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการแสดงการต่อสู้	๒.๖๑	๐.๘๕	๒.๔๔	๐.๘๒	๑.๓๓
๑๘	การควบคุมชั้นขณะสอบทักษะ	๒.๕๕	๐.๘๒	๒.๔๐	๐.๘๕	๑.๒๒
๑๙	การวัดและประเมินผลทางคานเจตนาคติ	๒.๕๔	๐.๘๐	๒.๓๖	๐.๘๓	๑.๔๔
๒๐	การวัดและประเมินผลทางคานสมรรถภาพทางกาย	๒.๔๗	๐.๘๑	๒.๓๓	๐.๘๘	๑.๑๓
๒๑	การวัดและประเมินผลทางคานคุณลักษณะของนักเรียน	๒.๕๐	๐.๘๔	๒.๔๘	๐.๘๔	๐.๑๕

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทฤษฎี
- ความตั้งใจในการสอบเนื้อหาความรู้ทางทักษะ
- การสอบทักษะ การแสดงการต่อสู้ โดยตลอด
- การทดสอบความรู้รอบตัวทางกระเปาะของต่าง ๆ
- เวลาที่ใช้ในการทดสอบ
- เกณฑ์ที่ใช้ให้คะแนนทักษะการรำ

นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๒๕ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน ของครู	ของ นักเรียน	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑	การไร้อารมณ์ของกระบี่เพื่อบริหารร่างกายในการออกกำลังกาย	๒.๖๒	๐.๓๔	๒.๓๘	๐.๘๙	๒.๑๐*
๒	การใช้ทักษะการตีและการต่อสู้ของวิชากระบี่เพื่อออกกำลังกาย	๒.๓๓	๐.๘๒	๒.๓๕	๐.๘๓	๐.๑๖
๓	การนำทักษะการเคลื่อนไหว เช่น การก้าวเดิน หลบ มาใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๓	๐.๘๓	๒.๔๒	๐.๘๓	๐.๐๘
๔	ความเชื่อมั่นในตนเองในสถานการณ์ต่างๆ	๒.๕๕	๐.๓๖	๒.๓๘	๐.๘๓	๑.๓๓
๕	การเกิดแนวความคิดและหาแนวทางการป้องกันตัวโดยขึ้น เช่น การไขว่คว้ากระบี่ที่เรียน	๒.๓๖	๐.๓๕	๒.๔๒	๐.๘๔	๐.๕๒
๖	ความสามารถในการอ่านลักษณะอาการของผู้ที่ทำร้ายควยอาวุธต่างๆ	๒.๕๓	๐.๘๑	๒.๔๑	๐.๓๙	๑.๓๑
๗	ความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าที่จะเผชิญต่อภาวะต่างๆ อย่างมีหลักวิชาการและเหตุผล	๒.๖๓	๐.๓๒	๒.๓๘	๐.๓๙	๒.๒๖*
๘	การมีความสุขรอบคอบ	๒.๖๓	๐.๓๒	๒.๔๐	๐.๓๕	๒.๑๐*
๙	ความสามารถในการตัดสินใจโดยถูกต้องฉับพลัน	๒.๕๖	๒.๔๓	๐.๓๒	๐.๓๕	๑.๒๑

ตารางที่ ๒๘ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง	Z-test
		ของครู	เบน มาตรฐาน	ของ นักเรียน	เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑๐	ความสามารถในการเคลื่อนไหวในรูปแบบของวิชากระบี่กระบองในทลบทหลัก อาวุธ	๒.๕๕	๐.๗๖	๒.๔๔	๐.๗๕	๑.๓๔
๑๑	ความรู้สึกที่นักเรียนมีความอ่อนน้อม	๒.๓๔	๐.๘๖	๒.๓๘	๐.๘๑	๐.๓๒
๑๒	การเป็นผู้ดูแลกระบี่กระบองที่ดี	๒.๓๕	๐.๘๒	๒.๔๓	๐.๘๗	๐.๖๔

* หมายถึง ปัญหาที่ครูและนักเรียนประสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสมมาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านต่าง ๆ คือ

- การใช้ท่ารำของกระบี่เพื่อบริหารร่างกายในการออกกำลังกาย
  - ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักวิชาและเหตุผล
  - การมีความสุ่มรอบคอบ
- นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีปัญหาเหมือนกัน

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
วิชากระบี่กระบอง

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	Z-test
		ของครู	มาตรฐาน ของครู	ของนักเรียน	มาตรฐาน ของนักเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
๑	ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง	๒.๔๔	๐.๘๓	๒.๔๓	๐.๗๕	๐.๐๘
๒	ความเข้าใจและการมองเห็นคุณค่าในแง่พลศึกษาของวิชากระบี่กระบอง	๒.๕๕	๐.๘๔	๒.๔๒	๐.๘๑	๑.๐๕
๓	ทักษะการรำในลักษณะต่าง ๆ	๒.๕๑	๐.๘๓	๒.๔๕	๐.๗๖	๐.๔๘
๔	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติของลีลากระบี่กระบอง เช่น ความว่องไวและนุ่มนวล	๒.๓๖	๐.๗๖	๒.๕๓	๐.๗๕	๑.๕๒
๕	ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการป้องกันตัวในลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ	๒.๓๖	๐.๘๖	๒.๓๔	๐.๘๕	๑.๕๒
๖	การไม่เข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ทำนองของเพลง และเครื่องดนตรีที่ประกอบการเรียนวิชากระบี่กระบอง	๒.๕๖	๐.๙๖	๒.๔๔	๐.๘๒	๐.๘๕
๗	ประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธเพื่อต่อสู้ป้องกันตัว	๒.๕๕	๐.๘๘	๒.๔๓	๐.๘๒	๑.๒๑
๘	ประสบการณ์ด้านความรู้พื้นฐานในการใช้อาวุธ	๒.๕๗	๐.๘๒	๒.๓๕	๐.๘๓	๑.๔๗
๙	ความรู้ความเข้าใจในด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒.๔๘	๐.๘๗	๒.๓๓	๐.๗๕	๑.๑๖

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

ลำดับข้อ	รายการปัญหา	ค่าเฉลี่ย ของครู $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน ของครู S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ นักเรียน $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน ของ นักเรียน S.D.	Z-test
๑๐	ความเข้าใจในแง่ความสำคัญทางด้าน วัฒนธรรมของวิชากระบี่กระบอง	๒.๕๑	๐.๘๖	๒.๕๓	๐.๘๘	๐.๓๘

จากตารางที่ ๓๐ แสดงว่าปัญหาของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ ๐.๐๕

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูและนักเรียน

จากแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ครูและนักเรียนได้แสดงความคิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง ผู้วิจัยได้รวบรวมและนำเสนอเรียงลำดับตามหัวข้อในแบบสอบถาม แต่เนื่องจากคำแนะนำของครูและนักเรียนมีจำนวนน้อยมาก จึงไม่ได้คิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางตัวอย่างใด ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมคำแนะนำของครูและนักเรียนแล้วนำเสนอเรียงตามลำดับความถี่ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูผู้สอนวิชากระบี่กระบอง

๑. สถานการณ์การเรียนการสอน

- ๑) เนื้อหาวิชามากเกินไป
- ๒) ครูผู้สอนมักมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะปลูกฝังให้นักเรียนรักวิชากระบี่กระบอง
- ๓) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของวิชากระบี่กระบองควรแยกแยะให้กว้าง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
- ๔) ตำราเรียนแต่ละอาจารย์ไม่เหมือนกัน ควรประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อป้องกันปัญหา
- ๕) การสอนระดับปริญญาควรเน้นการเรียนกระบี่ทุกด้านให้กว้าง
- ๖) ครูควรค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
- ๗) ครูส่วนใหญ่สอนตามหนังสือไม่มีความสามารถที่นอกเหนือไปจากตำราเลย
- ๘) ครูผู้สอนกระบี่ควรมีการอบรมปีละ ๑ ครั้ง
- ๘) ควรจะใส่นำราหรือหลักสูตรเล่มเดียวกัน
- ๑๐) การเรียนของครูในแต่ละสถาบันไม่เหมือนกัน
- ๑๑) ควรให้ผู้บริหารเข้าใจวิชากระบี่ให้ลึกซึ้ง จะทำให้อุปสรรคน้อย

- ๑๖) ควรประชุมสัมมนาว่าจะทำอย่างไรให้สอนวิชากระบี่กระบองได้
สนุกสนาน และนักเรียนไม่เบื่อ
- ๑๗) นักเรียนยังเด็กยังไม่เกรงต่อความเชื่อทางกระบี่กระบอง
- ๑๘) ครูผู้สอนยังขาดคุณลักษณะที่ดี
- ๑๙) การเรียนการสอนไม่ใช่ว่าความสมัครใจของเด็กจึงมีบางกลุ่ม
ไม่เต็มใจเรียนและสนใจน้อย
- ๑๒๐) เวลาเรียนมีจำกัดทำให้การสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์
- ๑๒๑) ครูไม่สามารถปรับปรุง ทักษะ ทักษะ คติ คุณธรรม วัฒนธรรมของ
นักเรียนได้คือพอและทั่วถึง
- ๑๒๒) นักเรียนไม่ยอมรับคุณค่าทางวิชากระบี่กระบองเท่าที่ควร
- ๑๒๓) ครูควรมีทัศนคติที่ดี ตั้งใจดี และต้องการปรับปรุงการยอมรับ
ของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย

๒. สถานศึกษา

- ๑) สถานที่ยังไม่เพียงพอ
- ๒) สถานที่เก็บอุปกรณ์ ยังไม่มี นักเรียนมักทิ้งอุปกรณ์ไว้หลังห้อง
ทำให้เกะกะไปทั่ว

๓. ค่านิยมและเกรียงไกรช่วยความสะอาด

- ๑) ควรมีภาพยนตร์การสอนวิชากระบี่กระบองที่ถูกต้องเพื่อเป็นแนว
ทางการสอน
- ๒) ผลิตเพลงที่ใสร่าและดีเป็นเพลงใหม่มากขึ้น
- ๓) ควรจัดคาบจริง และจัดเครื่องแต่งกายไว้ให้นักเรียนได้ชมด้วย
- ๔) ขาดการสนับสนุนจากทางโรงเรียนค่านิยม
- ๕) อุปกรณ์ประกอบการเรียนวิชากระบี่ เชน มงคูล เครื่องแต่งกาย
แบบไทย หัวหนาสายยังไม่เห็นความจำเป็นต้องใช้

๔. คานกิจกรรมการเรียนการสอน

- ๑) ควรสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน
- ๒) เมื่อเด็กสนุกสนานมาก ๆ มักจะขาดวินัย เกิดอันตรายได้ง่าย

๕. คานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- ๑) ควรเปิดการอบรมครูสอนวิชากระบี่ในคานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมกระบี่ที่ต่อเนื่องกันไป
- ๒) ผู้บริหารและนักวิชาการควรจัดกิจกรรมให้มากขึ้น
- ๓) ทางโรงเรียนให้อนุญาตให้นักเรียนจัดกิจกรรมหรือฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน
- ๔) ทางโรงเรียนไม่สนับสนุนและให้โอกาสในการฝึกซ้อมเพื่อไปแข่งขัน
- ๕) การจัดไหว้ครูควรรวมกันหลาย ๆ โรงเรียน จะได้เสียค่าใช้จ่ายน้อย
- ๖) ควรมีกรรมการจัดหากระบี่กระบองให้นักเรียนได้ชม
- ๗) ขาดแรงจูงใจในการได้แสดงกระบี่ที่ต่อเนื่องกันไป นักเรียนจึงหันไปเล่นกีฬาอื่น ๆ หมก

๖. การวัดและประเมินผล

- ๑) ควรทำเกณฑ์การสอนวิชากระบี่กระบองตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
- ๒) มาตรฐานในการสอนที่ยึดเป็นหลักช้ดกักับการวัดผลของกระทรวง ที่ถือว่าตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหมายความว่าได้คะแนนเต็ม

๗. ปัญหาการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การปลูกฝังในการนำวิชากระบี่กระบองไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำ-

๔. ปัญหาความรู้พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ วุฒิภาวะไม่ถึงควรเรียนในชั้นสูงขึ้นไป

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของนักเรียน

๑. ปัญหาด้านการเรียนการสอน
- ๑) ขณะสอนควรมีคนตรีประกอบ
  - ๒) ควรอธิบายเนื้อหาความเป็นมาของวิชากระบี่ให้ชัดเจน
  - ๓) ควรจัดการเรียนการสอนให้มากกว่านี้
  - ๔) ครูควรเข้าใจให้นักเรียนสนใจมากกว่านี้ บรรยากาศการเรียนจะได้นุกสนาน
  - ๕) ครูควรมีความยุติธรรม มีเหตุผล มีสมาธิในการสอนอย่างดี
  - ๖) ครูควรเอาใจใส่ในการเรียนวิชากระบี่ให้มากขึ้นและให้เวลาในการสอนมากขึ้น
  - ๗) ครูไม่ควรสอนให้เมื่อนาย จะทำให้นักเรียนเกลียดวิชานี้ได้
  - ๘) ทาร่างบางท่า เช่น ทาสอยดาวควรมีวิธีสอนให้ง่ายกว่านี้
  - ๙) ครูควรให้เวลาในการแนะนำแก่นักเรียนให้มากกว่านี้
  - ๑๐) นักเรียนยังไม่สนใจเรียน เนื้อหามากไปจำไม่ลยได้
  - ๑๑) ยังขาดการ warm up ที่ดี
  - ๑๒) ควรเน้นเรื่องความตั้งใจเรียน และการกลับไปฝึกซ้อม
  - ๑๓) การเรียนปัจจุบันเรียนเพื่อสอบ ไม่เน้นการป้องกันตัวและวัฒนธรรม
  - ๑๔) ควรปรับปรุงใหม่สนใจเหมือนวิชายูโดหรือไอคิโด
  - ๑๕) การรำไม่สวย มือจับไม่อ่อน ไม่ควรเข้มงวดมากเพราะความสามารถของเด็กไม่เท่ากัน
  - ๑๖) ต้องการให้ครูพูดเสียงดัง ๆ อย่าสอนเร็ว และให้สนุกสนาน
  - ๑๗) ควรให้มีเวลาฝึกหัด เวลาเล่นมากกว่านี้ มีการทบทวนบ่อย ๆ

- ๑๘) ครูสอนยังขาดความสนใจนักเรียน และยังไม่ทราบอีกด้วย
- ๑๙) ควรมีการสอนไม่ตี ใหม่มากกว่านี้
- ๒๐) ควรสอนลูกไมกลาง ๆ ในครบตาม
- ๒๑) ให้ครูผู้สอนเข้มงวดต่อการสอน
- ๒๒) หลังเลิกเรียนแล้วควรทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
- ๒๓) ครูสอนให้รำ ยังรำใหญ่เกินไป
- ๒๔) ครูควรสอนให้นักเรียนเข้าใจง่าย และสอนซ้ำ ๆ
- ๒๕) ควรฝึกหลาย ๆ ครั้ง
- ๒๖) ควรสอนในระดับประถมศึกษาก่อน เพื่อให้มีพื้นฐานและสอนง่ายในระดับต่อมา
- ๒๗) ครูควรสนใจความมีระเบียบของนักเรียนให้เพียงพอ
- ๒๘) การสอนไม่ควรเน้นการจำหากระบี่ใหม่มากนัก

๒. ปัญหาคำสอนที่ดี

- ๑) ควรจัดสถานที่เพื่อไว้อบรมกระบี่กระบองโดยเฉพาะ
- ๒) ควรจะสอนไม่ให้ไกลจากห้องเรียนมากนัก
- ๓) ควรจัดสถานที่ให้เพียงพอและสะอาด
- ๔) ควรจัดสถานที่เก็บกระบี่เป็นห้อง ๆ มีตลิ่งป้องกันขโมยได้

๓. ปัญหาคำอุปกรณ

- ๑) เพื่อความสะดวกท่อนักเรียนทางโรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ให้นักเรียน
- ๒) ควรให้มีการเก็บรักษาอุปกรณ์
- ๓) ควรนำอุปกรณ์จริงมาใช้ในการเรียนการสอน
- ๔) ควรมีคนตรีประกอบทุกชั่วโมง
- ๕) ควรจัดอุปกรณ์ให้มากพอตามความต้องการของนักเรียน
- ๖) ควรนำชุดนักเรียนโบราณมาประกอบการเรียน

- ๓) ควรนำชุดโต๊ะหมู่บูชาใบพิธิไหว้ครูมาประกอบการเรียน
- ๔) ควรให้นักเรียน แต่งชุดเรียนกระบี่โดยพร้อมเพรียงกัน
- ๕) ทางโรงเรียนควร จัดกระบี่ให้นักเรียนยืม เพราะการซื้อราคาแพงมาก ราคามักแพง

๔. ปัญหาต่าณกิจกรรมการเรียนการสอน

- ๑) ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุกสนาน
- ๒) ควรจัดกิจกรรมขณะเรียนให้มากกว่าการมาท่องจำไม่จำต่างๆ
- ๓) ควรเชิญผู้ชำนาญมาสาธิต

๕. ค่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- ๑) ควรจัดละคร ที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่มีการต่อสู้ควยดาบและกระบี่
- ๒) ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับกระบี่ให้มากกว่านี้ เพื่อเร่งเร้าความสนใจของคนทุกกลุ่ม
- ๓) ควรจัดให้มีการให้คำสัตย์สาบานว่าจะรักษา ศาสน์ กษัตริย์ และจะนำวิชานี้ไปเพื่อป้องกันตัวเองและช่วยผู้สุจริตเท่านั้น

๖. ค่านการวัดและการประเมินผล

ครูไม่ควรให้คะแนนนักเรียนแบบกคคะแนนจนเกินไป

๗. ค่านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- ๑) ผู้หญิงควรฝึกวิชาระบบกระบี่กระบองให้มากเพื่อไว้ใช้ป้องกันตัว โดยเฉพาะการคัดแปลงใช้ไม้ และมีมือ แทนกระบี่
- ๒) การคัดแปลงไปใช้ในชีวิตประจำวันควรคำนึงถึงความสนใจของแต่ละบุคคล
- ๓) ควรคัดแปลงวิชานี้มาใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด
- ๔) หลักสูตรควรบอกถึงประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้มากกว่าอย่างอื่น ซึ่งจะทำได้คนเห็นคุณค่าของวิชานี้มากขึ้น